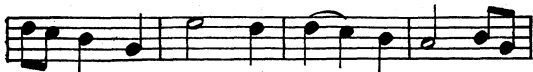

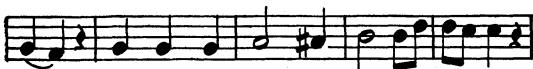
Du som av skönhet.

Du som av skön-het och be-

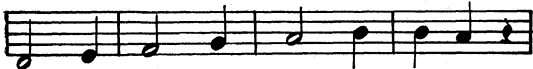
ha-gen en ren och him-melsk ur - bild

ger. Jag såg dig och från denna da-gen,

jag endast dig i världen ser. För-

gå - ves ur min å - syn tagen.

Mig blott din tan - ke un - nas mer,

I di - na spår av minnet dragen.

Jag endast dig i värl - den ser.

2. I allt din lånta teckning kännes, o evigt samma, evigt ny! Din växt blev liljans växt och hennes den friska glansen av din hy. Din blick i dagens blickar blandas, din röst fick näktergalens sång. Jag dig i rosens vällukt andas och västanfläkten har din gång.

3. Jag gick att visdomsdjupen spörja — din tanke rev mig ur dess famn. Jag gick att hjältars kväden börja men sittran lärde blott ditt namn. Jag ville ärans höjder hinna, men bortvek i det fjät du gick: Jag ville lyckans skatter finna och fann dem alla i din blick.